

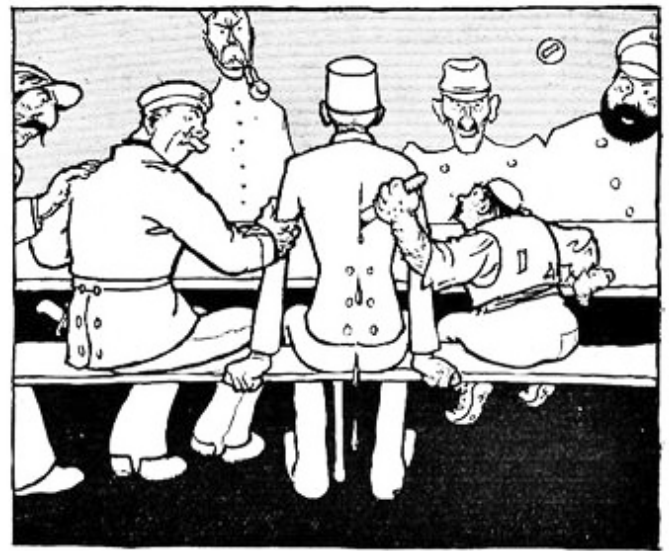
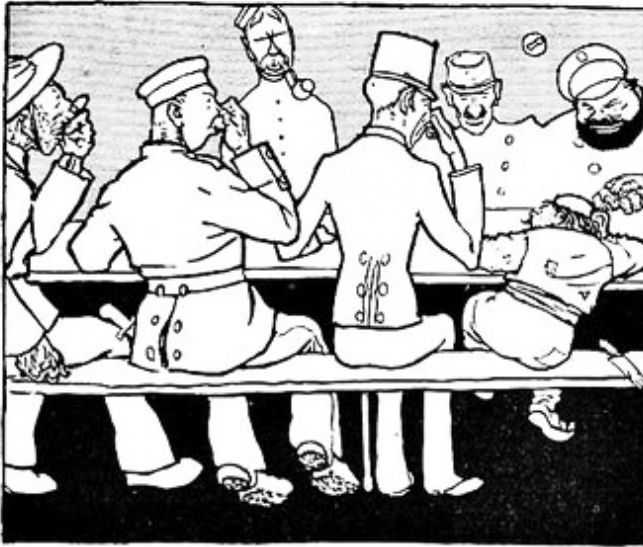
Иако је рок за бечки ултиматум званично испостављен Србији 23. јула 1914, у шест часова по подне (мада су неки извори тврдили да је тај телеграм Николи Пашићу уручен у 14.30, у Нишу, а други да се то десило тек у 11 увече истога дана), истицао 25. јула у 17 сати – већ у 11 увече, 23. јула, из Земуна је на Београд испалена прва топовска граната.

Официјелно, дакле, пошто Пашић није био у Београду, ултиматум је примио његов заменик Лазар Пачу и одмах о томе телеграфски упознао све велепосланике Србије по свету, речима које се памте: „Српска влада још није донела никакву одлуку, пошто се сви министри не налазе у Београду, али још сада вам могу рећи да су ти захтеви такви да их ни једна српска влада не би могла примити у потпуности.”

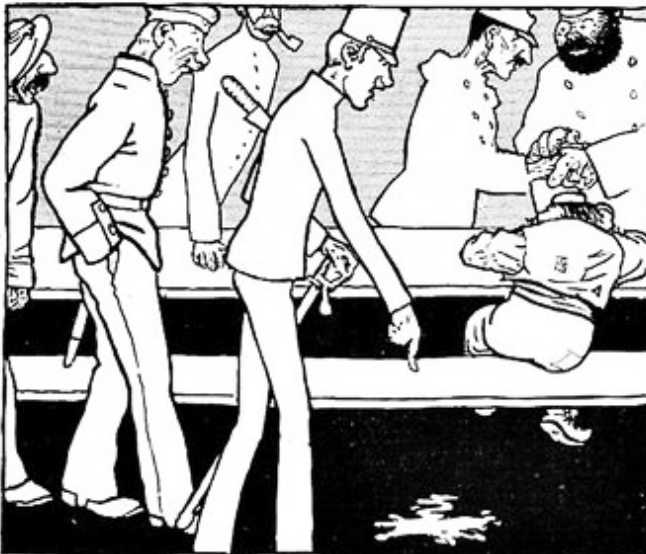

Ту ситуацију, „јулску кризу“, и фуртутму у онодањој „међународној заједници“ најпластичније је оцртала политичка карикатура под насловом „Der Stänker“ („Смутљивац“), објављена, 8. августа 1914, у немачком сатиричном часопису „Kladderadatsch“, која приказује представнике европских држава како седе за столом. У првом кадру, централне силе с гађењем држе зачепљен нос док се мала Србија придружује столу, а Русија јој се радује. На другој слици, Србија, шокирајући присутне, боде Аустро-Угарску, којој Немачка одмах нуди подршку; у наредном кадру АУ тражи сатисфакцију од Србије, док опуштена Њемачка, са рукама у џеповима, не примећује да се Русија и Француска нешто домунђавају у позадини. На следећој слици, АУ грубо вуче Србију, док узнемирена Немачка гледа у љуту Русију и хоће да склапа споразум са Османским царством, а Француска покушава да разговара са Британијом. У последњем кадру, избија општа туча у којој се Немачка и Француска одмах сукобљавају, Британија то уплашено посматра, док здесна још један ратник прети да се придружи из мрака, а то је, вероватно, Јапан или Бугарска.

Der Stänker

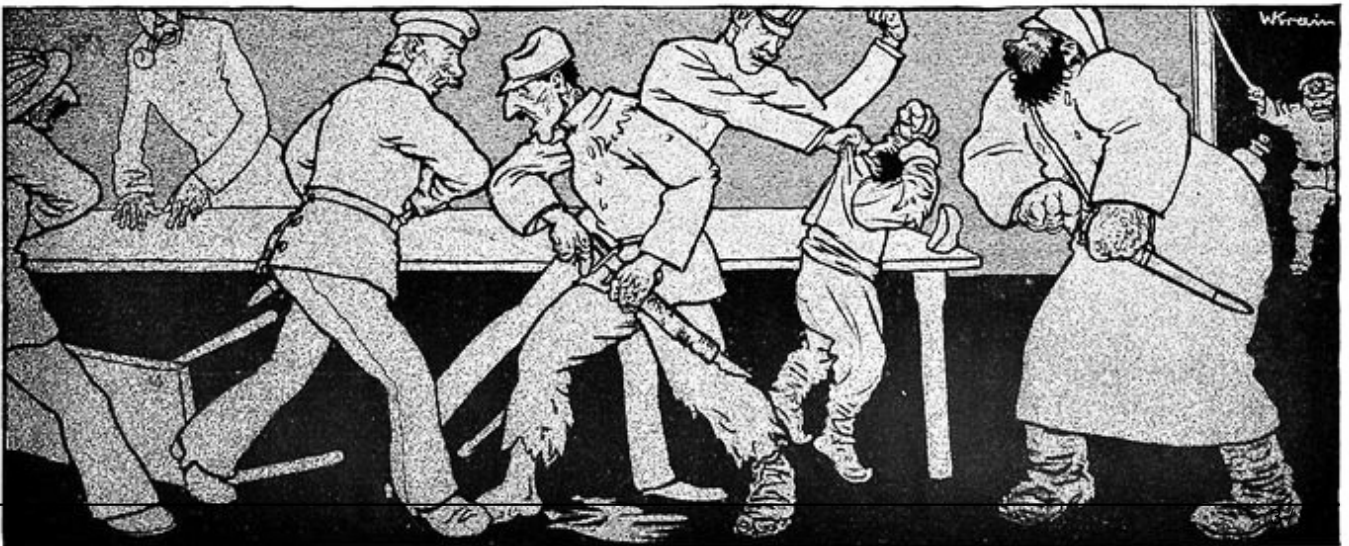

Die Nachbarn (alle 5 Minuten): „Das geht aber wirklich nicht mehr so weiter!“

Österreich: „Sofort das Messer herausziehen!“

(Der Russe dreht plötzlich das Licht aus)

Alles ruft durcheinander, voller Mißverständnis: „Heraus das Messer!“ Auf den Lärm hin läuft ein neuer Gast hinzu.

Плашење мечке ултиматумом

Пише: Цвијетин Миливојевић
петак, 03 фебруар 2023 10:00

[REDACTED]

Stulke Wörzburg

die Note, in der sich - Österreich in Bezug auf
den serbischen Antrag vom 23. Juli 14 Kauf-
mittags überreicht hat.

Für Veröffentlichung in den Morgenblättern
am Freitag den 24. Juli 1914

Euer Hochwohlgeboren wollen die nachfolgen-
de Note am Donnerstag, den 23. Juli nachmittags
jedenfalls zwischen 4 und 5 Uhr der königlichen
Regierung überreichen:

„Am 31. März 1909 hat der königlich serbi-
sche Gesandte am Wiener Hofe im Auftrage seiner
Regierung der k.u.k. Regierung folgende Erklä-
rung abgegeben:

„Serbien anerkennt, daß es durch die in
Bosnien geschaffene Tatsache in seinen Rechten
nicht berührt wurde und daß es sich demgemäß
den Entschliefungen anpassen wird, welche die
Mächte in Bezug auf den Artikel 25 des Berliner
Vertrages treffen werden. Indem Serbien den
Ratschlägen der Großmächte Folge leistet, ver-
pflichtet es sich, die Haltung des Protestes
und des Widerstandes, die es hinsichtlich
der Annexion seit dem vergangenen Oktober ein-
genommen hat, aufzugeben, und es verpflichtet

Бр. 32.

Г. Барон Гизл од Гислингена, Аустро-Угарски Посланик у Београду, Г. Лази Пачу-у, Заступнику
Председника Министарства и Министра Иностранних Дела.

У Београду, 10. 23. јула 1914. год

Господине Министре,

Част ми је предати Вашем Превасходству приложеном ноту коју сам примио од своје Владе, а која је
упућена Влади Краљевине Србије.

Изволите и т. д.

Предато лично у 6 часова по подне.

31. марта 1909. год. Посланик Србије у Бечу дао је Ц. и Кр. Влади по наредби своје Владе ову изјаву:
„Србија признаје да fait accompli створен у Босни и Херцеговини није повредио њена права и она ће
се према томе саобразити одлуци коју Силе донесу односно чл. 25. Берлинског Уговора. Примајући
савете Великих Сила, Србија се још сада обвезује да напусти држање протеста и опозиције, које је
заузела према анексији још од последње јесени, и, осим тога, обвезује се да промени правац своје
садашње политике према Аустро-Угарској, како би у будуће живела са њом у односима доброг
суседства“.

Међутим, историја последњих година, а нарочито жалосни догађаји од 28. јуна, показали су да у
Србији постоји превратнички покрет, чији је циљ да одвоји од Аустро-Угарске Монархије извесне
делове њених територија. Дошло је до тога да се тај покрет, који се јавио пред очима Српске Владе,
манифестује и изван територије Краљевине у терористичким делима, у читавом низу атентата и у
убиствима.

Краљевска Српска Влада, далеко од тога да испуни формалне обвезе из изјаве од 31. марта 1909
год., није ништа учинила да угуши овај покрет; она је толерирала злочиначки рад разних друштава и
удружења, управљен против Монархије, необуздан тон штампе, величање виновника атентата, учешће
официра и чиновника у превратничким ровењима, болесну пропаганду у јавној настави, толерирала је
најзад све оне појаве које су могле да наведу српско становништво да омрзне Монархију и да презре
њене установе.

Ово кажњиво толерирање од стране Краљевске Српске Владе није престало ни онда кад су догађаји
од 28. прошлог месеца открили целом свету његове кобне последице.

Из исказа и признања виновника атентата од 28. јуна види се да је злочин сарајевски скован у
Београду; да су оружје и експлозиве, којима су убице биле снабдевене, њима дали српски официри и
чиновници, чланови „Народне Одбране“, и најзад да је и само пребацивање злочинаца у Босну и
њиховог оружја било припремљено и изведено од стране шефова српске пограничне службе. Поменути
резултати истраге не допуштају Царској и Краљевској Влади да и даље задржи улогу мирног и
стрпељивог посматрача, коју је годинама имала према агитацијама чији је центар био у Београду и које
су се шириле одатле на територију Монархије; ови јој резултати напротив стављају у дужност да учини
крај тим ровењима, која су стална опасност за мир Монархије.

Да би постигла овај циљ, Царска и Краљевска Влада је приморана да затражи од Српске Владе
званичну изјаву да осуђује пропаганду управљену против Аустро-Угарске Монархије т. ј. скуп
тенденција којима је крајњи циљ да се одвоје од Монархије територије које чине њен саставни део, и да
се обвезује да угуши свима средствима ову злочиначку и терористичку пропаганду.

Да би се дао свечан карактер тој обвези, Влада Краљевине Србије објавиће на првој страни
званичних новина на дан 26./18. јула ову изјаву:

„ Краљевска Српска Влада осуђује пропаганду управљену против Аустро-Угарске т.ј. скуп
тенденција којима се тежи у крајњем циљу да се одвоје од Аустро-Угарске Монархије територије које
чине њен саставни део и сажаљева искрено кобне последице ове злочиначке радње. Краљевска Влада
жали што су официри и чиновници српски учествовали у горе поменутој пропаганди и тиме
компромитовали односе доброг суседства, на које се Краљевска влада била свечано обавезала својом
изјавом од 31. марта 1909. год.

Плашење мечке ултиматумом

Пише: Цвијетин Миливојевић
петак, 03 фебруар 2023 10:00

Плашење мечке ултиматумом

Пише: Цвијетин Миливојевић
петак, 03 фебруар 2023 10:00

Државни секретар за спољне односе Србије, Александар Милошевић, изјавио је да Србија неће одустати од своје позиције у Београду и да ће остати у Београду. Милошевић је такође изјавио да Србија неће одустати од своје позиције у Београду и да ће остати у Београду.